

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 171/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Prokurator podniósł następujące zarzuty: 1) obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 300 § 1 k.k. poprzez nieuprawnione przyjęcie, że samo uzasadnienie ekonomiczne dla wykonanych w imieniu spółki (...) Sp. z o.o. przelewów na prywatne rachunki bankowe oskarżonych w łącznej kwocie 1 481 599,83 zł skutkuje brakiem możliwości</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

przyjęcia po ich stronie zamiaru bezpośredniego uszczuplenia zaspokojenia wierzytelności (...) G. Sp. j. i ich uniewinnienie, w sytuacji gdy opisany w art. 300 § 1 k.k. występki może być popełniony w obu postaciach zamiaru, zaś dysponując rzeczonymi środkami oskarżeni musieli co najmniej godzić się z tym, że wykonane na ich prywatne rachunki bankowe transfery pieniężne prowadziły do umniejszenia zaspokojenia tego wierzyciela, a przynajmniej skutkowały jego pokrzywdzeniem w drodze nieuprawnionego faworyzowania pozostałych wierzycieli, co de facto wypełniło znamiona przestępstwa z art. 302 § 1 k.k.;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść, poprzez zaniechanie poczynienia jakichkolwiek

ustaleń w kwestii strony podmiotowej zarzuconego obu oskarżonym występku z art. 300 § 1 k.k., w sytuacji gdy okoliczności sprawy, takie jak stwierdzony w stosunku do (...) Sp. z o.o. stan niewypłacalności, w czasie którego doszło do obciążenia rachunku (...) Sp. z o.o. przelewami na prywatne rachunki bankowe oskarżonych w łącznej kwocie 1 481 599,83 zł, pozwalają na wyciągnięcie wniosku, że oskarżeni co najmniej godzili się na to, że wykonując rzeczony przelew uszczuplają zaspokojenie należności (...) G. Sp. j.;

3) rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonych W. L. i A. S. kar jednostkowych 1 roku pozbawienia wolności, podczas gdy rozmiar wyrażonej tym przestępstwem szkody, sposób i czasokres działania oskarżonych, dopuszczenie się przestępstwa wspólnie i w porozumieniu, a

	<p>jednocześnie w zbiegu z innymi przestępstwami przeciwko obrotowi gospodarczemu, względy prewencji ogólnej i indywidualnej jednoznacznie przemawiają za orzeczeniem wobec nich surowszej kary pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Pierwsze dwa zarzuty podniesione w apelacji prokuratora okazały się zasadne. Nie zasługiwał zaś na uwzględnienie zarzut rażącej niewspółmierności kary.</p> <p>Na wstępie należy zauważyć, że apelacje od wyroku Sądu Okręgowego zostały wniesione przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonej A. S.. Obrońca oskarżonego W. L. nie wniósł apelacji. Nadto, tak prokurator, jak i obrońca oskarżonej A. S. nie złożyli wniosków o sporządzenie na</p>			

piśmie uzasadnienia
wyroku Sądu
Apelacyjnego.

Wniosek taki złożył
wyłącznie obrońca
oskarżonego W.
L.. Nie ulega
wątpliwości, że W.
L. i jego obrońca
nie są uprawnieni
do domagania się
sporządzenia
uzasadnienia
wyroku Sądu
Apelacyjnego w
zakresie dotyczącym
oskarżonej A. S..
W tej sytuacji,
Sąd Apelacyjny
sporządzi
uzasadnienie:

- w zakresie, w jakim
uchylił zaskarżony
wyrok i sprawę
przekazał Sądowi
Okręgowemu do
ponownego
rozpoznania – do
czego i tak
byłby zobowiązany z
urzędu, co wynika a
contrario z treści art.
457 § 2 zd. pierwsze
k.p.k.,

- w zakresie,
w jakim nie
uwzględnił zarzutu
rażącej
niewspółmierności
kary podniesionego
przez prokuratora
odnośnie W. L.
i w tym zakresie
utrzymał w mocy
zaskarżony wyrok co
do tego oskarżonego.

Jak już zaznaczono wyżej, pierwsze dwa zarzuty podniesione przez prokuratora okazały się trafne. Dla oczyszczenia przedpola zauważyć trzeba, że Sąd Okręgowy uniewinnił oskarżonych od popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz z art. 300 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Prokurator w swojej apelacji jasno wskazał, iż nie kwestionuje tego, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż W. L. i A. S. wyczerpali swoim zachowaniem znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. W tej części prokurator uznał zaskarżony wyrok za trafny. Nie zgodził się jedynie z tym, że oskarżeni nie wyczerpali swoim zachowaniem znamion przestępstwa z art. 300 § 1 k.k., czy też z art. 302 § 1 k.k. Tak więc, w przekonaniu skarżącego, nie było podstaw do uniewinnienia wyżej wymienionych w tym zakresie, a wręcz przeciwnie były podstawy do

ich skazania.
Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i wynikające z niego fakty potwierdzają słuszność stanowiska oskarżyciela publicznego. Otóż, co najmniej od dnia(...) r. W. L. i A. S. mieli pełną świadomość, że ziściły się przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki (...) Sp. z o.o. Wynika to jednoznacznie z opinii biegłego z dziedziny księgowości.

Przedmiotowa spółka generowała straty. W(...) r. strata ta sięgnęła niemal 400 000 zł. Spółka nie była w stanie realizować swoich bieżących zobowiązań finansowych m.in. wobec (...) G. Sp. j. oraz O.. Oboje oskarżeni zostali prawomocnie skazani za przestępstwo z art. 586 k.s.h. Co istotne, w okresie od (...) r. zarządzający spółką (...) oskarżeni zaciągnęli zobowiązanie u pokrzywdzonej spółki (...) w łącznej kwocie 378 400,79 zł, którego nie uregulowali. Mało tego, m.in.

w tym okresie kiedy zaciągnęli wspomniane zobowiązanie w imieniu reprezentowanej spółki i nie wywiązali się z niego dokonali szeregu transferów pieniężnych z konta spółki (...) na swoje prywatne konta. Dotyczyło to łącznie kwoty 1 083 399,83 zł. O ile, jak słusznie zaznaczył prokurator, zakładając, że transfery te miały uzasadnienie ekonomiczne (co przyjęto, gdyż nie było możliwości zweryfikowania tego z uwagi na braki w dokumentacji finansowej spółki), to uzasadniało to jedynie brak możliwości przypisania W. L. i A. S. zachowania wyczerpującego znamiona czynu z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k., ale jednocześnie potwierdzało popełnienie przez nich przestępstwa z art. 300 § 1 k.k. Dla wyczerpania znamion tego typu czynu zabronionego nie ma znaczenia to, że usuwane lub obciążane składniki majątku przeznaczane są na istniejące rzeczywiście

zobowiązania danego podmiotu. Wystarczające jest, że m.in. takie zachowania podejmowane są przez sprawcę w obliczu, a konkretnie „w razie”, grożącej niewypłacalności lub upadłości, a zarazem czynności te skutkują udaremnieniem lub uszczupleniem zaspokojeniem wierzyciela. Taki zaś stan rzeczy miał miejsce w niniejszej sprawie i wynika on wprost ze zgromadzonych przez Sąd Okręgowy dowodów i poczynionych ustaleń faktycznych. Okoliczność ta wydaje się wręcz oczywista. Podkreślić należy, że wymienione transfery pieniężne miały być przeznaczone nie tylko na uprzywilejowane w ramach postępowania egzekucyjnego należności pracownicze, ale też na inne zobowiązania, m.in. czynsze najmu, czy wynagrodzenie dla członków zarządu. Prokurator zasadnie też podniósł, że strona podmiotowa przestępstwa z art.

300 § 1 k.k. może przybrać zarówno postać zamiaru bezpośredniego, jak i zamiaru ewentualnego. Nie ulega wątpliwości, że oskarżeni mieli pełną świadomość grożącej spółce (...) niewypłacalności, a nawet upadłości i dokonując wymienionych transferów pieniężnych co najmniej godzili się na udaremnienie lub uszczuplenie zaspokojenia wierzytelności spółki (...). j.

Nie można także odmówić słuszności stanowiska prokuratora, który podniósł, że postępowanie dowodowe wykazało, że spółka (...). j. nie była jedynym wierzycielem spółki (...). W rezultacie, podejmując decyzję o wytransferowaniu z tej ostatniej spółki aktywów w kwocie 1 083 399,83 zł na zaspokojenie niektórych wierzycieli, co najmniej godzili się z tym, że zachowanie to doprowadzi do pokrzywdzenia pozostałych wierzycieli, w tym (...) G. Sp. j.

Prokurator wskazał na tę kwalifikację prawną „jako alternatywę” dla art. 300 § 1 k.k. Gdyby bowiem przyjąć, że sprawca wyczerpał znamiona opisane w tym ostatnim przepisie, to wyłącza on stosowanie art. 302 § 1 k.k. (por. J. Majewski [w] A. Zoll red., Kodeks karny, Część szczególna, Komentarz, Tom III, Kraków 2006 r., teza 120 do art. 300, s. 783).

Niezasadny okazał się natomiast zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Niewątpliwie zarzut rażącej niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach wyznaczonych prawem, nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności, które winny być wzięte pod uwagę przez sąd przy kształtowaniu jej rozmiaru. Nadto ustawa traktuje jako

podstawę odwoławczą tylko taką niewspółmierność kary, która ma charakter rażący. Niewspółmierność zatem musi już przy wstępnym oglądzie rzucać się w oczy i nie nadawać do zaakceptowania (por. T Grzegorzczak, [w:] Grzegorzczak, Tylman, Polskie postępowanie Karne, Warszawa 2005, s. 777 i P. Hofmański, E. Sadzik i K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego, Tom II, Komentarz , 3. wydanie, Warszawa 2007, teza 4 do art. 438, s. 669).

Wbrew stanowisku prokuratora, z opisaną wyżej sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy kształtując rozmiar kary za wskazany czyn miał bowiem na uwadze wszystkie istotne w tej materii okoliczności, tj. zarówno te przemawiające na korzyść oskarżonego, jak i na jego niekorzyść. Z jednej strony chodzi tu o eksponowane w apelacji okoliczności, tj.

rozmiar wyrządzonej szkody, okres przestępczego zachowania, współdziałanie z inną osobą, zaplanowany charakter przestępstwa, a z drugiej strony dotychczasową niekaralność W. L., co nabiera szczególnego znaczenia dla oceny dotychczasowego sposobu życia, gdy weźmie się pod uwagę jego wiek (70 lat).

Każdej z wymienionych wyżej okoliczności Sąd Okręgowy nadał odpowiednią rangę i wagę, a ostateczna ich ocena ma charakter kompleksowy, a nie jednostronny, jak sugeruje to skarżący. W rezultacie brak było podstaw do podwyższenia orzeczonej kary. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, kara ta z pewnością nie razi łagodnością, a wręcz przeciwnie, w świetle wymienionych okoliczności, rysuje się jako sprawiedliwa, odpowiednia do stopnia jego zawinienia oraz do stopnia społecznej

szkodliwości czynu,
którego się dopuścił.
Uwzględnia też cele
zapobiegawcze oraz
wychowawcze, jakie
kara powinna
osiągnąć, jak
również potrzeby w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.

Sąd Okręgowy
należycie
jednocześnie
umotywował decyzję
o warunkowym
zawieszeniu
wykonania
wymierzonej
oskarżonemu kary
pozbawienia
wolności. Nie budzi
też zastrzeżeń
wyznaczony okres
próby, wzmocniony
obowiązkiem
informowania
kuratora, który
winien zapewnić
prawidłową kontrolę
zachowania W. L.
i skłonić go
do przestrzegania
porządku prawnego
w przyszłości.

Mając powyższe
na uwadze, Sąd
Apelacyjny:

1) uchylił
zaskarżony wyrok
odnośnie
oskarżonych W. L.
i A. S. odpowiednio
w punktach 2 i
7, tj. w części

uniewinniającej ich od popełnienia przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 300 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania;

2) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie.

Wprawdzie Sąd Apelacyjny był zmuszony uchylić zaskarżony wyrok co do całości określonych wyżej czynów, ale jednocześnie zaznacza, że w części odnoszącej się do kwalifikacji z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. prokurator nie zakwestionował stanowiska Sądu Okręgowego.

Wniosek

Prokurator wniósł o:
1) uchylenie zaskarżonego wyroku w części odnoszącej się do uniewinnienia oskarżonych od popełnienia przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 300 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

zw. z art. 12 § 1 k.k.
(punkt 2 i 7 wyroku)
i przekazanie w
tym zakresie sprawy
Sądowi
Okręgowemu do
ponownego
rozpoznania;

2) zmianę punktu
1 i 6 zaskarżonego
wyroku poprzez
wymierzenie
oskarżonym za
przypisany im
występek z art. 286
§ 1 k.k. w zw. z art.
294 § 1 k.k. w zw. z
art. 12 § 1 k.k. kary
1 roku i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności;

3) uchylenie
orzeczeń zawartych
w punktach 4, 5,
9 i 10 zaskarżonego
wyroku,
odnoszących się
do warunkowego
zawieszenia
wykonania kary
pozbawienia
wolności.

Zwiąże o powodach
uznania wniosku za
zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny.

Na uwzględnienie
zasługiwał pierwszy
wniosek albowiem
zasadne okazały
się podniesione w
związku z nim
zarzuty. Pozostałe
wnioski okazały

niezasadne, gdyż związane z nimi zarzuty były nietrafne. Stosowne argumenty w tym względzie przedstawiono wyżej.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Utrzymano w mocy zaskarżony wyrok za wyjątkiem zakresu, w którym uchylono go i przekazano sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania – zakres ten zostanie

wskazany w kolejnej rubryce.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Powody utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy w powyższym zakresie zostały przedstawione przy omówieniu zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora i zbędnym powielaniem byłoby powtarzanie tego samego w tym miejscu.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok odnośnie oskarżonych W. L. i A. S. odpowiednio w punktach 2 i 7, tj. w części uniewinniającej ich od popełnienia przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 300 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w	# art. 454 § 1 k.p.k.	

	P. do ponownego rozpoznania.		
Zwięźle o powodach uchylenia			
Także powody uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy we wskazanym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania zostały omówione przy okazji odniesienia się do apelacji prokuratora i zbędnym powielaniem byłoby powtarzanie tego samego tutaj.			
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			
Rozpatrując sprawę ponownie Sąd Okręgowy winien mieć na uwadze poczynione przez Sąd Apelacyjny rozważania, które legły u podstaw uchylenia zaskarżonego wyroku. Z oczywistych względów Sąd I instancji winien ograniczyć postępowanie			

<p>dowodowe wyłącznie do czynu, który będzie rozpatrywał - pamiętając, że wprawdzie Sąd Apelacyjny był zmuszony uchylić zaskarżony wyrok co do całości określonych wyżej czynów, ale w części odnoszącej się do kwalifikacji z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. prokurator nie zakwestionował w apelacji stanowiska Sądu Okręgowego.</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Punkt 3 wyroku.</p>	<p>W części, w której apelacja prokuratora okazała się niezasadna - Sąd Apelacyjny kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa. Takie rozstrzygnięcie</p>	

	<p>znajduje swoje oparcie w art. 636 § 1 k.p.k. – zaznaczyć trzeba, że odnośnie W. L. apelację wniósł wyłącznie prokurator.</p> <p>W części, w której doszło do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania – Sąd Apelacyjny, z uwagi na treść art. 626 § 1 k.p.k., nie rozstrzygał o kosztach.</p> <p>Rozstrzygnięcie o kosztach związanych z A. S. nie dotyczy W. L., którego obrońca złożył wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia.</p>	
7. PODPIS		
I. P. H. K. P. G.		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uniewinnienie oskarżonych o czynu z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 300 § 1 k.k. w zw. z art. 11	

	§ 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz wymierzenie oskarżonym rażąco łagodnych kar pozbawienia wolności za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana